

[Hans Pinstrup.]

ningen, at der synes mig Grund til at fremføre det. Vi var i Foraaret Vidne til, at Priskontrollen ved ukloge Bestemmelser vedrørende et andet vigtigt Ernæringsmiddel, nemlig Kartofler, ødelagde Muligheden for Befolkningens normale Forsyning. Efter en for Kartoffelbeholdningerne ødelæggende Frostvinter fastsatte man Priser og Sorteringsbestemmelser, f. Eks. vedrørende Skurv, der paa Forhaand udelukkede ca. 70 pCt. af de tilbageværende Beholdninger, der derefter maatte opfodres. En Gentagelse vil ogsaa i Aar med udbredt Skurv paa Kartoflerne føre til samme Resultat. Der er saa meget mindre Grund til en Gentagelse, som Skurv paa Kartoflerne er Udtryk for, at de er dyrket paa sund, kalkrig Jord. Ved Siden af de Husdyrprodukter, som Lovforslaget omhandler, er Brød og Kartofler uundværlige Næringsmidler for Befolkningen, men Afgrøder, hvis Dyrkning afhænger af Rentabiliteten. En Landbruger kan nu engang ikke betale Lønninger, Renter og Afgifter med de Penge, han ikke faar ind for sine Varer — et Forhold, der ikke burde være uforstaaeligt heller for Byernes Befolkning.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte ved Lovforslagets Fremsættelse, at han med megen Alvor saa paa Landbrugets Forhold. Den samme Alvor raader i mange Landbohjem. Vi gaar et for Landbruget og det danske Samfund fattigt Aar i Møde. Nedgangen i Høstudbyttet andrager 43 Mill. Afrødeenheder eller en Mindreværdi paa 800—900 Mill. Kr. Nedgangen i Høstudbyttet svarer til Normalfoder til 1 400 000 Malkekøer. Alvoren heraf synes ikke at være gaaet op for alle Kredse af Befolkningen, ej heller at det Løn- og Omkostningsniveau, der kan bæres med en god Høst, slet ikke kan betales med indeværende Aars Høst-udbytte, hvis Følger vil mærkes paa de fleste Samfundsomraader. Hvis det ærede Medlem Hr. Carl Petersen fik sine Ønsker gennemført angaaende en uændret Prisforlængelse for Landbrugsvarer, vilde Resultatet blive en betydeligt og stærkt nedsat Produktion, der vilde vanskeliggøre Produktionen fremefter, ikke blot for Landbruget, men for hele det samlede producerende Samfund.

Selve Lovforslaget kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale til velvillig Behandling i et Udvalg, og jeg kan kun udtrykke min Tilfredshed med, at der nu ikke længere kan være Tvivl om Lovforslagets Karakter og Formaal.

Chr. R. Christensen: Lovforslagets Titel: Ydelse af Statstilskud til Forbrugerpriserne for Smør og Flæsk, angiver klart, at det Lovforslag, vi her har til Behandling, er af social og samfundsøkonomisk Karakter og ikke drejer sig om en egentlig Landbrugsordning. Det kan maaske derfor i nogen Grad forbavse, at det er den højtærede Landbrugsminister og ikke den højtærede Socialminister eller den næsten allestedsnærværende højtærede Forsyningsminister, der har fremsat Lovforslaget i det høje Ting. Forklaringen herpaa er maaske den, at man ved den Maade, man har taget det paa, klart tilkendegiver, at man her likviderer den Ordning med Statsgaranti for Landbrugspriser, som man har kaldt for Tilskud til Landbruget, og at det, der er tilbage, kun er et Tilskud fra Staten til Billiggørelse af Fodervarerne i Landet. Man henviser gennem dette Lovforslag Landbruget til at faa de Priser for sine Produkter, som Eksporten hjemfører, og en Hjemmemarkedspris, der svarer til Gennemsnittet af, hvad Eksporten udgør, og det maa jo siges at være en overordentlig tilfredsstillende Udvikling, at man undgaar andre Foranstaltninger for at klare Landbrugsøkonomien. Men jeg tror dog ikke, man kan sige, at dette Skridt er Tegn paa, at Landbruget har lyse Udsigter foran sig. Vi kan heller ikke just sige, at det er de Priser, Landbruget hidtil har kunnet hjemføre fra England, der har skabt Basis for, at dette Lovforslag har kunnet fremsættes i den nuværende Form. Det skyldes alene, at Priserne til saakaldt Tredieland har ligget saa meget over Englandspriserne, at man hidtil har kunnet og i Fremtiden har Udsigt til at kunne opnaa saa taalelige Priser, at man vil kunne undgaa visse Statsgarantier.

Det er beklageligt, at man ikke ved dette Lovforslags Behandling har en færdig Englandsaftale, saaledes at man kender Vilkaarene for det fremtidige Handelsforhold til dette vort Hovedaftagerland og ved, hvilke Priser denne Ordning vilde betyde. Men forhaabentlig bliver Resultatet af de Forhandlinger, som i Fremtiden skal føres, at der opnaas en Handelsoverenskomst med dette vort gamle Hovedaftagerland, saaledes at vi kan bevare den Forbindelse vestpaa, som vi alle ønsker at bevare, og paa ny knytte vor gamle Kunde til os. Det er imidlertid klart for os alle, at vi kan ikke — for at opnaa dette, som vi meget gerne vil opnaa — gaa ind i en Handelsaftale, der i Virkeligheden næsten vilde ruinere baade Landbruget og dansk Økonomi.